

cerede, at man nu hastende ville gøre noget for de asylfamilier, som med stor skade for deres eget helbred og desværre med mistroivsel for deres børn til følge har været parkeret i danske asylcentre, havde statsministeren så forestillet sig, at vi skulle stå her midt i januar, flere måneder senere, uden at der var foregået noget som helst, uden at en eneste familie var blevet flyttet ud af et dansk asylcenter?

Kl. 13:07

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:07

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Regeringen har til hensigt at søge politisk tilslutning til den model, som jeg præsenterede den 23. oktober. Men som hr. Morten Østergaard jo udmærket ved, har der været afholdt valg, der har været valgkamp, valg, regeringsdannelse, og straks efter den nye regering var dannet, tog den nye integrationsminister fat på forhandlingerne om en løsning vedrørende afviste asylansøgere. De forhandlinger startede altså før jul og vil fortsætte nu her i januar med henblik på at finde en løsning. Jeg deler hr. Morten Østergaards ønske om, at der bliver fundet en løsning hurtigst muligt.

Kl. 13:07

Formanden:

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:08

Morten Østergaard (RV):

Jeg forstod også på statsministeren i løbet af valgkampen, at man ønskede et bredt samarbejde om den her hastende opgave, og der må vi jo bare konstatere – hvad vi jo også kunne se i går i medierne – at der altså ikke endnu er taget nogle initiativer fra regeringens side til et sådant bredt samarbejde.

Derfor er spørgsmålet til statsministeren altså: Hvis det her er en hastende opgave, hvor længe skal der så gå, før vi kan forvente i det mindste at blive kaldt til forhandlinger? Hvor vigtigt er det for regeringen at få løst den her situation for familierne? Hvor mange måneder skal vi vente endnu, før den helt ulykkelige situation, som hver dag forværres, er løst? Hvor meget haster det? Hvornår kan vi forvente at se en løsning? Jeg synes, at statsministeren skylder et svar, da det efterhånden snart er 3 måneder siden, at regeringen første gang annoncerede, at man nu ville ændre kurs.

Kl. 13:08

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:08

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som jeg sagde før, deler jeg hr. Morten Østergaards ønske om at finde en løsning så hurtigt som muligt, men både hr. Morten Østergaard og jeg må jo respektere, at et demokrati også består i dialog og i forhandling. Regeringen er en mindretalsregering, og den kan jo ikke bare diktere sin politik. Vi skal ud og søge et flertal, og vi har sagt, at vi ønsker så stor bredde som muligt bag den løsning, der bliver fundet, og der er det en erfaring i politik, at det ofte tager tid. Men jeg deler hr. Morten Østergaards ønske om at finde løsninger så hurtigt som muligt.

Kl. 13:09

Formanden:

Hr. Morten Østergaard for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:09

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, det er noget sniksnak. Jeg synes, vi har behov for at få et klart svar på, hvornår det er, regeringen agter at gøre noget for de her familier. Det her er blevet udråbt til at være en hastesag. Det fremgik også, da man fremlagde regeringsgrundlaget, at man hurtigt ville løse situationen for de her familier. Og det er altså ikke tid til parlamentarisk fnidder. Der et kæmpe flertal i Folketinget, og der var endda en vedtagelse, der blev lagt på bordet i forbindelse med åbningsdebatten. Det er jo ikke svært at tælle til 90 for at finde en løsning for de her familier. Det er et spørgsmål om, hvorvidt der er den tilstrækkelige politiske vilje, og vi må sige, at hvis det her er en hastesag for regeringen, så vil vi nødigt se sager, som man vil tage sig god tid til.

Kl. 13:10

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:10

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men demokratiet er altså sådan på Christiansborg, at det somme tider tager tid at komme igennem forhandlinger, men jeg må minde hr. Morten Østergaard om, at det, vi sagde i oplægget af 23. oktober, gentog vi i valgkampen, og det gentog vi i regeringsprogrammet, og det var også på det grundlag, at integrationsministeren har startet forhandlingerne før jul. Jeg håber, at forhandlingerne kan føre til det resultat, at regeringen kan komme igennem med sin politik, og jeg kan kun gentage, at jeg deler hr. Mor-